

Akademický rok 2023/2024

Bakalářská práce – posudek vedoucího

Jméno a příjmení studentky/studenta: Ondřej Bodlák

Název práce: The Quiet Omnipresence

Slovní hodnocení:

Názov bakalárskej diplomovej práce by nás akoby chcel upokojiť, ale ticho tu kričí a prezentovaná plnosť je nekončiacim prázdnom, ktoré desí. Ospravedlňujem sa za strašidelný úvod, ale až po ňom sa môžeme potrobnejšie zahľadiť do jednotlivých lineárnych kresieb. Sú vôbec ešte lineárne? Ich hustota je pohlcujúca a odhaľuje nám ďalšiu úroveň ručnej tvorivej práce presahujúcej priestory AKG. Sme tesne pri hraniciach, kedy sa to ešte dá nakresliť a kedy sa to ešte dá pozorovať...Linka má svoj tvar, má smer a má aj svoje okolie- tým v prípade prepracovanejších väčších formátov zo série Integration Disintegration však už nie je biela plocha papiera, na ktorom ruka autora s linerom „plotruje“. Lineárne objektovo v menších formátoch papiera je ukotvená predchádzajúca modrá séria Tiny Constructs I.-V. ktorá akoby bola len prípravou na prehĺbenie záujmu a zintenzívnenie výpovede autora. V najnovšej zelenej sérii kresba naráža do kresby, láme sa a preskakuje aby nám nakoniec nenechala miesto na pohľad vedľa či za ňu. Prestávame sa orientovať v dvoch linkami vymedzenými priestormi vnútri a vonku. Jedinou istotou nám ostáva už len vymedzený formát na spadavku zakresleného papiera a od zobrazujúcich línií sa mentálne prenášame do menej presných kontúr pocitov z preplnenosti, ďalej než iba k vizuálnemu zahlteniu a ďalej než k času, za ktorý asi takáto kresba vznikne. Husté siete municióznych zelených línií vytvárajú ambivalentnú vizuálnu hmotu, ktorá sa prevaľuje jednotlivými formátmi. Ondra kreslí a píše o vágnych terénoch, je to fenomén, s ktorým sa stretávame v mestských aglomeráciách i v prírode. V dokumentácii k záverečnej práci uvádza citát od Radana Haluzíka z knihy Město naruby 2020, ktorý si dovoľím prečítať pretože skutočne vystihuje podstatu pred nami obhajovaných kresieb.

„Vágní terén tak není ani přírodou, ani kulturou, ani řádem, ani chaosem, není ani tak úplně uvnitř řádu města, ale ani vně... Má přechodový – liminální charakter, s nímž se v lidském chápání vždycky (zákonitě) pojí určitá výlučnost i tajuplnost, ale i ještě větší ambivalence a nejistota...“

Kresby Ondry Bodláka sú o poriadku i chaose, o tichu i o hluku zároveň. Na prvý pohľad po formálnej stránke abstraktne vyznievajúce práce ponúkajú záchytné interpretačné body v zábradliach, lešeniach, pletivách, rastroch a mriežkach, ktoré skryte ale organizovane prerastajú do papierových plôch. Napriek tomu „iba“ nezobrazujú, ale vytvárajú pri pozorovaní niečo nové, čo nás môže fascinovať, i ako som uviedol na začiatku trochu desiť či odpudzovať zároveň.

Napĺňajú dokonale zámer autora a prehovárajú k nám nielen o raste a medzipriestoroch ale aj o čase a následne rozklade zmyslového vnímania. Ondra Bodlák posúva potenciál kresby k novým hraniciam, na ktorých ako podrobne opisuje dochádza ku vnútornému kolapsu medzi kresleným a videným-vnímaným.

Pri práci si poučene uvedomuje všetky jemné odchýlky kresleného, obsedantnosť ľudskej vôle je tu konfrontovaná s vlastnými fyzickými i s technologickými limitmi, ktoré sú do jednotlivých kresieb vpísané. Práca pôsobí jednoducho a suveréne akoby to inak ani nemôhlo byť.

Za tým všetkým je ale absolútne presvedčenie a sústredenosť, ktorá je do dôsledku dovedená nielen v dokončení predsavzatého autorského zámeru-čo by možno nie každý z nás zvládol, ale i v záverečnej adjustácii a možno až desivo pedantne spracovaných jednotlivých kapitolách v odovzdanej Dokumentácii záverečnej práce.

Otázky k rozprave:

Vo svojej doterajšej práci sa vyjadruješ v 2D premýšľal si niekedy o 3D?

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji obhajobě.

Návrh klasifikace:

A

Posudek vypracoval(a):

doc.Mgr.Art. Svätopluk Mikyta

Datum: 02.06.2024